

Posudek vedoucího diplomové práce Miroslava Styka Atelier Kraus & Čančík, ZS 2017-18

Miroslava Styka jsme po několika semestrech, během nichž byl s naším ateliérem v kontaktu, poznávali jako svébytnou a samostatnou osobnost, jako posluchače, kterému je vlastní určitý ostych, kvůli němuž se necpe halasně do popředí, zároveň ale vzbuzujícího důvěru, že mu lze svěřit náročnější úkoly. Domníváme se, že je v závěru svého studia kompetentním architektem a kritéria kladená na absolventa FA splňuje bez výhrad.

Bylo patrné, že téma své diplomové práce volil s osobním zaujetím. Hledání sakrálního prostoru se jej dotýká z hlediska vztahu k víře i složitému místu. Sociální a výchovně-pečovateľské role církve naplňované v činnosti saleziánské misie poskytují kostelu propojeném s komunitním resp. pastoračním centrem pevné programové základy. Solidnější než pouhý fakt, že dotčené části Petržalky kostel dnes prostě jen chybí. Přitom však detailní rozbor programových specifik takového spojení je tím, co v analytické části, alespoň tedy v odevzdané verzi portfolia, citelně chybí. Očekáváme, že v rámci obhajoby svůj koncept a jeho naplnění podpoří, přinejmenším v rámci rozpravy, jasnějšími odkazy na programové vztahy. Protože Miroslav během semestru pracoval kontinuálně, a přitom samostatně, jak se na diplomanta sluší, konzultoval víceméně v pravidelných intervalech a víme, že koncepce je založena i na vstupních konzultacích s místními Salesiány, nepodezíráme diplomanta z faktického podcenění analytické a programatické fáze práce.

S vědomím prekérnosti hledání sakrálního prostoru v 21. století se Miroslav stručně vyjadřuje již v anotaci své diplomové práce a východisko nalézá v tezi, že „nejupřímnějším způsobem, jakým architekt může ztvárnit sakrální prostor je, že bude riskovat svoji vlastní verzi daného místa“. Ta věta není banální. Dovolit si být výrazně subjektivní i za cenu případného nezdaru a vlastního selhání se jaksi přímo dotýká pokorné víry.

Subjektivní emocionální předpoklady svého návrhu se Miroslav snaží přiblížit nejen konkrétními citacemi předobrazů, inspirací, ale také autorskými kolážemi. Ty jistě vyžadují další komentář, ale premisu diplomanta, chápat kostel především z pohledu zevnitř, ilustrují.

Samotné architektonické řešení necítíme za potřebné z pozice posudku VP rozebírat. Důležité je, že práci s prostorem, architektonickými prvky a jejich významy diplomant zřetelně ve své práci popisuje a jeho myšlení je možno sledovat a do jeho subjektivity nahlédnout. Hodnocení architektonického výrazu si provede každý sám, my jeho podobu považujeme za adekvátní.

Je jisté, že při podrobném studiu vnitřního světa chrámu budou vyvstávat otázky, se kterými by se autor musel na návazné cestě vypořádat. Především by šlo o problematiku prostorové akustiky (apropos, co takové varhany, kde jsou či být mohou?), řešení umělého osvětlení chrámové lodi, aby nepokazilo myšlenku, nebo vybavení mobiliářem.

Z našeho pohledu Miroslav Styk naplnil diplomní zadání úspěšně a navrhuje hodnocení "A".

V Praze 4. února 2018

David Kraus a Josef Čančík